

**Francisci De Fargna Civitatis Plebis Patrii Philosophiæ,
Sacræ Theologiæ, ac J. U. Doctoris ... Commentaria In
singulos Canones De Jurepatronatus**

Qui sparsim tam intrà, quàm extra corpus Juris Canonici vagantur ...

Fargna, Francesco de
Montisfalisci, M.DCC.XVII.

Casus IV. Argumentum. Si ex tribus Patronis Ecclesiæ unus vergat ad inopiam, an huic debeantur pro alimentis omnes fructus superflui, & superextantes Ecclesiæ Patronalis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72191](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72191)

omnium Canonistarum Jus Alimentorum communiter numeratur inter unum ex fructibus ipsius Jurispatronatus, veluti præcipuum, & ab eo inseparabilem, ut præter superius relatos in §. *Ulterius tradunt Surd. de Aliment. tit. 7. quest. 32. num. 13. Sanchez conf. Moral. lib. 2. cap. 3. dub. 52. num. 1. & 2. Pax Jordan. tom. 2. lucubr. lib. 10. tit. 7. num. 490.* Absonum videbatur Dominis, quod ratione Jurispatronatus non deberetur quidquid in ejus fructu collocatur, cum effectus referri non possit nisi ad suam causam, *Rocc. de Curte de Jurepatr. in verb. Utile num. 1. Pax Jordan. Lucubrat. tom. 2. lib. 10. tit. 7. num. 487.*

Et ita conclusum fuit Partibus hinc inde acriter informantibus.

ARGUMENTUM.

Si ex tribus Patronis Ecclesiæ unus vergat ad inopiam, an huic debeantur pro Alimentis omnes fructus superflui, & superextantes Ecclesiæ Patronalis.

SUMMARIUM.

- 1 Patrono Egeno an debeantur omnes fructus Ecclesiæ superflui extantibus aliis Patronis divitibus? & num. 2. 8. & 13.
- 2 Extantibus pluribus Patronis Jus Alimentorum, non est proprium unius, sed commune omnibus.
- 3 Quod alteri debetur à nemine prætendi potest.
- 4 Patronus Egenus debet modeste ali.
- 5 Res Ecclesiæ, & Clericorum dicuntur esse Pauperum.
- 6 Libertus tenetur præstare Patrono congrua Alimenta.
- 7 Donatarius tenetur alere donatorem, & discipulus Magistrum.
- 9 Beneficiatus an habeat dominium absolutum, quoad fructus Beneficii.
- 10 Patronus dives in eo statu non habet jus Alimentorum actuale, sed solum habituale.
- 11 Pauperes in concursu Patroni Egeni

Pars I.

nullam habent actionem pro consequendis Alimentis.

- 12 Numerantur species Alimentorum.
- 14 Patronus Egenus est alendus condenter secundum statum, & qualitatem persona, & num. 23.
- 15 Alimenta Patrono Egeno, quomodo, & ad quam ratam taxanda sint.
- 16 Alimenta debentur Patrono de fructibus superfluis Beneficii.
- 17 Alimenta taxanda sunt arbitrio Judicis, & quæ sint attendenda in taxatione Alimentorum, & num. 21.
- 18 Obligatio alimentandi respicit totam familiam Patroni, & num. 19.
- 19 Alimenta an debeantur filiis naturalibus Patroni? & num. 27.
- 20 In taxatione Alimentorum, an considerandi sint redditus proprii patrimonii?
- 22 Rector Beneficii per assignationem, Alimentorum Patrono Egeno, an dicatur spoliari possessione Bonorum ejusdem Beneficii?
- 24 Patronus Egenus non est excessivè, & sumptuosè per Ecclesiam alendus.
- 25 Patronus quando dicatur pauper?
- 26 Alimenta quo casu præstantur ad puram necessitatem.
- 27 Famuli Patroni Egeni an sint alendi per Ecclesiam.

CASUS IV.

TRes sunt Patroni Ecclesiæ A, quorum unus propter varia infortunia, cum esset redactus ad inopiam, petiit à Rectore dictæ Ecclesiæ sibi adjudicari pro Alimentis omnes illius fructus superfluos, & superextantes, cui instantiæ se opposuerunt, non solum Rector ejusdem Ecclesiæ, sed etiam alii duo Patroni Divites; quæritur proinde in hoc casu, an Patrono Egeno debeantur omnes fructus superflui, & superexcedentes congruam sustentationem Rectoris, & omnia necessaria Ecclesiæ, extantibus aliis Patronis divitibus?

Quæstio hæc adhuc quidem indecisa, varias habet hinc inde difficultates, & primâ facie negativè resolvenda videtur; quoniam si alii duo Patroni divites essent in eodem statu paupertatis, tertius Patronus

D

nus

nus Egenus prætere non posset omnes fructus Ecclesiæ Patronalis superfluos, & superexcedentes, sed illi essent æqualiter inter ipsos dividendi, & unicuique ex eis Patronis æqualis portio esset assignanda, 2 cā ratione, quia extantibus pluribus Patronis Jus Alimentorum non est proprium, & particulare unius ex illis, sed commune omnibus; itaut Ecclesia non possit esse noverca, & committere ingratitude nem dando uni tantum Patrono omnes fructus superfluos, ceteris prætermis, *Surd. de Aliment. tit. 1. quest. 48. num. 68.* sed tanquam pia mater tenetur æqualem retributionem facere, & æqualiter eos alere juxta propriam eorum conditionem, & statum; ut disponitur in hoc Canone *Quicumque*. Ergo etiam in Casu, quo illi duo Patroni non sint in statu inopiæ, non poterit idem Patronus Egenus petere à Rectore Ecclesiæ, ut pro Alimentis sibi assignentur omnes fructus superflui, sed debet esse contentus eā portione, quæ ipsi contigisset casu, quo dicti duo Patroni essent inopes, & non aspirarent etiam ad eas portiones, quæ deberentur aliis Patronis 3 in casu inopiæ; quod enim alteri debetur nemo prætere potest.

4 Et ratio est, quia Patronus Egenus debet *Modeste* ali juxta *Text. in cap. Nobis de Iurepatr. de quo infra par. 1.* si autem omnes fructus superflui, & superexcedentes præfate Ecclesiæ, assignarentur huic tertio Patrono Egeno, iste non modestè, sed ad superabundantiam aleretur in Ecclesia, & impingueretur de bonis, & redditibus Ecclesiasticis in præjudicium aliorum pauperum, ac etiam ejusdem Ecclesiæ, dum deductis omnibus necessariis pro Ecclesia, ac pro sustentatione Rectoris, nec non Patroni Egeni, quicquid superest erogandum est in utilitatem Ecclesiæ juxta *Gloss. in cap. final. de verb. Significat. verb. Utilitatem*, & in eleemosinam pauperum, cum res Ecclesiæ, & Clericorum dicantur esse pauperum; juxta *Text. in cap. Quoniam 16. quest. 2. & in cap. Concesso, c. Quatuor 12. quest. 2. Antonell. de Iuribus, & oneribus Cleric. lib. 2. par. 6. cap. 16. num. 1. & seqq.*

Quod comprobatur pluribus paritatibus. Si Patronus servi missi perveniat ad inopiā, Libertus non tenetur ei

pro Alimentis assignare omnes fructus, & redditus proprii patrimonii, qui deductis omnibus necessariis pro sui ipsius sustentatione superflui: sed solum in præmium, & gratitudinem præstite libertatis tenetur ei præstare congrua Alimenta *L. Si quis à liberis ff. de Aliment.* Donatarius non tenetur alere Donatorem, nec Discipulus Magistrum vergentes ad inopiā, de omnibus fructibus sibi ipsis superfluis; sed solum ratione gratitudinis tenentur præstare Alimenta sufficientia ad eorum sustentationem, *Gloss. in L. final. Cod. de revocand. donat. Innocent. in cap. 1. de Magistris, ibique Anan. num. 11. Hostien. in Summ. tit. de Magistr. S. Utrum*; fieri enim posset, quod omnes redditus superflui, & superexcedentes sint in majori summa & quantitate, seu majoris valoris, quàm illi necessarij pro sustentatione Liberti Donatarii, aut Discipuli: si autem hujusmodi redditus superflui essent omnes assignandi Patrono, Donatori, aut Magistro respectivè, isti essent melioris conditionis, quàm essent Libertus, Donatarius, aut Discipulus, qui minus fruerentur de Bonis propriis, quàm illi. Ergo etiam nec Ecclesia Patronalis tenebitur assignare pro Alimentis Patrono Egeno omnes fructus superfluos, & superexcedentes; valet enim arguere à Patrono Liberti ad Patronum Ecclesiæ.

8 E contra verò videretur affirmativè resolvenda. Quia hic Tertius Patronus solus est, qui pervenit ad inopiā; itaut præfata Ecclesia Patronalis non habeat alium, cui teneatur facere retributionem obtenti Beneficii, & exercere actum temporalis alimonie, nisi hunc tertium Patronum: ergo huic assignare debet omnes redditus superfluos, & superexcedentes, juxta dispositionem præsentis Canonis *Quicumque*, cui concordat *Text. in cap. Nobis de Iurepatr. ibique Innocent. Abbas, Fagnan. Rocc. de Curt. de Iurepatr. verb. Utile quest. 1. ex num. 1. Lambertin. eod. tract. lib. 3. quest. 4. art. 1.* exemplo illius Evangelici Patris, qui cum haberet duos filios unum Divitem, & alium propter ejus prodigalitem ad inopiā redactum, eorum gaudium, congratulationem, & festivitatem exercuit cum hoc solo filio Prodigio inope, prætermisso divite *Luc. 15.*

Nec

9 Nec huic assignationi omnium reddituum superfluum favore hujus tertii Patroni inopis se opponere potest Rector prædictæ Ecclesiæ, quia licet Rector, aut Beneficiatus habeat dominium absolutum, absque ullo onere quoad fructus sibi necessarios ad congruam sustentationem, tamen quoad fructus superfluos Ecclesiæ non habet dominium absolutum: Sed cum onere illos erogandi in pauperes, vel in alios pios usus; unde cum non adsit alius pauper, cui vinculo obligationis magis sit adstrictus, quam iste tertius Patronus pauper, non est cur ipse Rector repugnet assignare huic omnes redditus superfluos; *Garz. de Benefic. par. 2. cap. 1. num. 5. Antonell. de Juribus, & oneribus Cleric. lib. 2. par. 6. cap. 15. num. 2. & 7.*

10 Minusque se opponere possunt alii duo Patroni Divites, quia licet casu, quo isti essent in statu inopiæ, non possent assignari huic tertio Patrono Egeno omnes fructus superflui, sed essent inter ipsos æqualiter dividendi; tamen cum in præsentiarum ipsi non sint in eo statu, non habent ullum jus actuale proximum Alimentorum: non sufficit simplex qualitas Patronalis, sed ulterius requiritur qualitas inopiæ, & paupertatis; dum præsens Canon non concedit jus Alimentorum Patrono simpliciter, sed Patrono Egeno, ac proinde si omnes fructus superflui assignentur huic tertio Patrono, nullum præjudicium irrogatur Patronis divitibus; illud enim adesse non dicitur, ubi agitur de Jure remoto, & merè eventuali A.

11 Neque si assignetur præfato Patrono Egeno omnes fructus superflui, inferretur præjudicium aliis pauperibus non Patronis, quia isti in concursu Patroni Egeni nullam habent actionem, nec officium Judicis contra Ecclesiam pro consequendis Alimentis, eâ ratione, quia cum ordinata charitas magis dirigatur in eos, à quibus recepimus Beneficium, quam in alios, Ecclesia magis tenetur, & adstringitur erga Patronum, quam erga alios pauperes, à quibus nihil recepit, *Gloss. in cap. penult. de Jurepatr. Surd. de Aliment. tit. 1. qu. 54. num. 7.*

12 Pro resolutione autem hujus quaestionis, pro utraque parte difficultates habentis, distinguo tres species Alimentorum.

Alimenta enim, alia sunt necessaria ad puram, & simplicem vitæ sustentationem: alia necessaria ad sustentationem vitæ condecentem, secundum statum, & conditionem personæ: & alia necessaria ad sustentationem vitæ sumptuosam, & excessivam, quam distinctionem insinuare videtur. *Rota in Salernitana Alimentorum super taxatione 16. Decembris 1712. S. Nec ob stare coram R. P. D. Falconerio inferius legen. num. 24.*

Hoc supposito, respondeo ad quaestionem: Vel omnes fructus superflui præfata Ecclesiæ cedunt in sustentationem vitæ hujus tertii Patroni sumptuosam, & excessivam; & crederem tenendam primam sententiam negativam; nimirum ei non deberi omnes istos fructus superfluos propter rationes ibi allatas, eò quia modeste, & non sumptuose, & voluptuose ultra ejus statum, & conditionem alendus est Patronus ab Ecclesia. Vel cedunt in simplicem, & puram vitæ sustentationem; aut in sustentationem hujus tertii Patroni Egeni condecentem secundum ejus statum, & conditionem; & crederem procedere secundam sententiam affirmativam, eisque rationes: quia Patronus Egenus non solum est alendus secundum puram ejus vitæ necessitatem, sed etiam condecenter secundum statum, & qualitatem personæ, itaut si Patronus sit nobilis, pinguiora, & ampliora Alimenta ei præstanda sint ab Ecclesia, quam ignobili. *Surd. de Aliment. tit. 4. quest. 18. num. 15. Barbof. de Jur. Eccl. lib. 3. cap. 14. num. 218.*

15 Sed quomodo, & ad quam ratam taxanda sint Alimenta Patrono Egeno necessaria ad condecentem sustentationem, secundum proprium statum, & conditionem ex sequentibus Decisionibus in Salernitana Alimentorum Sacrae Rotæ desumi potest, quas obtinuit *D. Advoc. Pitonius* & registrantur apud ipsum in tract. de Controv. Patronor. alleg. 32. nunc Parmæ impresso.

Salernitana Alimentorum Super Taxatione.

Lune 20. Julii 1712.

Coram eodem R. P. D.

SCOTTO.

Placuit iterum Dominis modus, sive temperamentum captum in Decisione edita coram Me sub die 11. Januarii proximè præteriti, quòd scilicet reservatis pro Dominico ducatis tercentum super redditibus certis Beneficiorum, de quibus agitur, residuum fructuum distribuatur inter Patronos pro eorum Alimentis cum Jure accrescendi favore ejusdem Beneficiati in casu obitùs alicujus ex alimentandis, & idèò responderunt pro persistèntia in decisio.

Præsupposità enim obligatione Rectoris assignandi hisce Patronis Alimenta ex fructibus Beneficiorum, qui supersunt ejus congruæ sustentationi, juxta latè firmata in altera mea contemporanea Decisione, justum utique apparuit temperamentum, in ea parte, in qua reservantur eidem Rectori ducati tercentum liberi, & immunes à quibuscumque expensis, & oneribus super fructibus certis dictorum Beneficiorum, quia si ex Concilio Tridentino *sess. 24. de Reformat. cap. 13.* congrua pro Parocho reputatur sufficiens in scutis centum, non habet profectò, de quo conqueratur Dominicus, si ex Beneficiis simplicibus, nullum habentibus onus Cùræ Animarum, illi assignantur ducati tercentum exuberantes pro ejus decenti manutentione, ut observat Decisio, quæ revidetur §. *Ex hujusmodi temperamento*, & eo magis attento Jure accrescendi reservato favore Beneficiati in casu obitùs alicujus ex alimentandis.

Non minùs justus visus est modus capte resolutionis in altera parte, in qua fructus residuales Beneficiorum assignantur Patronis pro eorum Alimentis; siquidem in hac materia Doctores communi-

16ter tradunt, quod ex fructibus Beneficii primo loco deduci debet congrua Rectoris, & de eo, quod superest tradi Alimenta Patrono, *Abb. in cap. Nobis num. 6. de Jurepatr. Azor. Institut. Moral. par. 2. lib. 6. cap. 20. quest. 3. Lagunez de fructib. par. 1. cap. 32. §. 3. num. 74. Ventrigl. in praxi par. 2. annot. 1. §. 4. num. 35. Lambert. de Jurepatr. lib. 3. quest. 3. artic. 2. 17num. 6. & 7.* hæcque Alimenta taxanda sunt arbitrio Judicis consideratis consuetudine Regionis, *Cyriac. Controv. 34. numer. 13. Surd. de Aliment. tit. 4. quest. 19. num. 2. Rota coram Pania decis. 691. nu. 5.* necnon gradu, & qualitate personarum Patronorum, adèò ut pinguiora debeantur pro personis nobilibus, quàm ordinariæ conditionis, *Paulus de Cittadin. de Jurepatr. part. 6. art. 4. num. 4. & 7. Lagunez de fructib. par. 1. cap. 32. §. 3. nu. 87.*

18ac habità etiam ratione numeri personarum alendarum, cum obligatio alimentandi respiciat totam Familiam Patronorum, & sic Matrem, Sorores, Uxorem, Filios, ac Famulos, *Paulus de Cittadin. dicto art. 4. num. 157. Lagunez de Fructibus dicto §. 3. num. 87. Surdus de Aliment. tit. 4. quest. 18. num. 19. & 20. & quest. 24. num. 14. Rota coram Coccino decis. 1997. num. 3.* & demum inspectis redditibus Beneficii, qui si pingues sint, magis quoque concedentem, & statui Patroni nobilis accommodatam assignationem exposcunt *Cyriac. contro. 34. numer. 11. Lambertin. de Jurepatr. lib. 3. quest. 3. artic. 3. num. 2. & seqq. Gratian. discept. 552. numer. 12. Rota coram Pania decis. 691. numer. 3.*

Hisce circumstantiis per Dominos præ oculis habitis, censuerunt, redditus superextantes detractis per antipartem ducatis 300. pro Dominico Rectore, non possèdici assignationem exorbitantem, sed potiùs valde moderatam pro alimentis Patronorum; inspecto enim more, & consuetudine Regionis pro manutentione, etiam parca, & modesta unius personæ nobilis, requiruntur annui ducati 120. ut deponunt Testes formiter examinati dati, in quorum concursu attendi non poterant informes depositiones aliorum Testium ultimo loco expiscatæ testantes sufficere longè minorem summam, tum
quia

quia retractarunt eorum depositiones; tum etiam quia fides non facit fidem, ut sunt notæ regulæ, præcipuè verò ubi, prout hic, alii Testes formiter repetiti, contrarium deponunt *Rota coram sa. mem. Alexandro VIII. decis. 58. num. 37. & seqq. & coram Celso decis. 36. num. 12.*

Familia autem est valde numerosa usque ad 24. personas, & in nobilitatis gradu constituta, & quatenus etiam per modum hypothesis delendi essent ab hoc numero tres filii naturales, quos tamen omnino computandos esse in his terminis bene censuit *Lambertin. de Jurepatr. lib. 3. quest. 3. art. 6. num. 14.* adhuc remanent 21. personæ, inter quas quinque Sorores, quarum duæ permanent in Domo Paterna, & aliæ tres in Monasterio, & Domum gravant, nedum in solita menstrua provisione solvenda Monasterio pro alimonia, & pro vestibus, aliisque impensis, quæ sunt considerabiles pro manutatione Educandarum, quas decet incedere pari ornatu cum cæteris Puellis nobilibus in Monasterio existentibus, verum etiam pro illis parare oportet Dotes cum acconcio, aliisque gravibus expensis in die Vestitionis, ac Professionis fieri solitis, ac assignare solitum Livellum, ut de similibus expensis, & Livello dixit *Rota in Romana Fideicommissi de Maximis super primis quatuor subrogationibus 18. Junii 1707. S. Quoad primam, & seqq. & 17. Decembris 1708. S. Procedentes enim, & seqq. coram Me.*

Et quamvis alter ex fratribus Patronis ingressus fuerit Oratorium Sancti Philippi Nerii Neapolis, quatuor verò filii, quibus gravatur alter frater, sint in tenera ætate; tamen Domini ponderarunt, quòd pro Presbyteris Oratorii Sancti Philippi requiritur solitum Livellum, ex cujus defectu non potuit adhuc dictus frater procedere ad ulteriora in susceptione Sacrorum Ordinum, ut de his præstationibus, seu Livellis pro Religiosis, *Rota decis. 671. num. 32. coram Merlino*; Filii verò alterius fratris, quamvis teneræ ætatis, requirunt tamen expensas considerabiles pro Nutrice, & Studiis, quæ, crescente ætate, crescunt, & in dies augeri possunt per nativitatem aliorum filiorum, cum agatur de Uxore, & Viro in florida

juventute existentibus, & sic quotidie redire oporteret ad Sacrum Tribunal pro augendis Alimentis istorum filiorum, prout auctâ Familiâ, & expensio augenda esset ut tradunt *Gratian. discept. 613. num. 23. Rota coram Mantico. decis. 331. num. 5.*

Cùm ergo in his terminis pro manutatione hujus numerosæ Familiæ, juxta ejus conditionem, & consuetudinem Regionis, requiratur subministratio considerabilissimæ summæ, excomputatis etiam redditibus propriis ascenden. ad ducatos 138. vel paulò plus, ut fieri debere observat *Rota decis. 7. numer. 8. in fine, par. 13. Recent.* & è conversò non modica adhuc versaretur contentio inter partes super redditibus Beneficiorum, quos fratres Actores sustinebant ascendere ad ducatos 1900. Rector verò calculabat in solis ducatis 1300. istisque pro majori parte incertis, utpotè pendentibus ab exitu litis super prohibitione ferendi Orizam aliis Territoriis finitimis injuncta; hinc Domini crediderunt, optimum esse temperamentum, statuere certam, & invariabilem summam pro congrua Rectoris, & cæteros fructus assignare pro Alimentis Patronorum, quia sive dicti fructus ascendant ad summam præsentem à Patronis; sive consistant in ea tantum, quam allegat Rector, semper erunt inferiores necessitati, quâ premuntur dicti Patroni, qui ulterius hoc modo subsunt periculo illorum diminutionis, & incertitudinis exitus præfatæ litis: à quo è contra liber evadit Rector, qui per antipartem suam congruam detrahere debet, & quod reliquum est, sive plus, sive minus assignare Patronis, & tollitur etiam occasio novarum litium in casu diminutionis reddituum, prout inevitabiles essent, si modò taxaretur certa summa Patronis in capita

21 consignanda. In hac enim materia assignatio, & taxatio non habet certam regulam, sed remittitur arbitrio prudentis Judicis, ut dixit *Rota coram Pania decis. 661. n. 1. & coram Coccino decis. 1997. num. 8.*

22 Nec obstat, quod vigore istius temperamenti Rector de Domino fiat Alimentarius, & spoliatur possessione Bonorum, in quorum administratione ex Sacrorum Canonum dispositione, Patroni nequaquam

quam se valent immiscere, ut perperam exclamabant Informantes pro Dominico; hoc siquidem erat solemne partis æquivo- cum, quia mens, & intentio Dominorum nunquam fuit, nec est cum dicto temperamento spoliandi Rectorem possessione Bonorum, nec illum ab eorundem Bonorum administratione removendi, sed tantum firmandi congruam certam, quæ debeat remanere libera, & immunis apud ipsum Rectorem: & loco Taxæ in quantitate pecuniaria assignandæ pro Alimentis Patronorum, statuendi residuum fructuum, qui supererant, deductis expensis necessariis, ac congruâ præfatâ; hoc autem modo Rector remanet Possessor, ut prius, omnium reddituum Beneficii, & de ejus manu capiendum est à Patronis dictum residuum fructuum, nec proinde dici potest, quod ipse efficiatur Alimentarius, cum immo remaneat Dominus, ut prius; & solum distribuat fructus superfluos in sustentationem Patronorum, quod nedum non repugnat dispositioni Juris, sed est illi conforme, cum Alimenta Patronis sint assignanda de eo, quod superest, deductâ congruâ Rectoris: nec in Jure præfinitum sit, quòd Alimenta Patronis sint assignanda potius in pecunia, quàm in fructibus, ut in durioribus terminis, quod possit Judex assignare Patrono pro ejus Alimentis etiam ipsas possessiones, redditus, & species Ecclesiæ tradit *Lambertin. de Jurepatr. lib. 3. quæst. 3. art. 10. num. 2. in fine, Ciarlin. controv. 209. num. 5.*

Potissimè dum per dictum temperamentum utrique parti consultitur, & rescatur occasio novarum litium, sive super certa quantitate reddituum Beneficiorum, de quibus agitur, sive super illorum decremento in futurum contingere valente, ut animadvertit præterita Decisio S. *Ex hujusmodi temperamento, & seq.*

Et ita utraque &c.

R. P. D.

FALCONERIO

Salernitana Alimentorum Super Taxatione.

Veneris 16. Decembris 1712.

Quò magis, remisso omni Juris obice, stratam Domini invenerunt viam ad confirmationem sententiæ Rotalis super contemporaneo dubio in negotio principali, eò magis in asperam, & salebrosam, propter incurstantes inter se facti difficultates, offenderunt in hoc altero dubio super Taxatione Alimentorum. Quapropter censuerunt confirmandam esse sententiam Rotalem juxta modum.

Pro comperto ferè apud omnes Dominos fuit habitum, quòd Patronis ex redditibus Ecclesiæ Patronalis superextantibus congruæ sustentationi Rectoris debeantur Alimenta, non quidem ad solam necessitatem, & ad suffragium tantum Vitæ, sed ut modeste, & condecenter juxta gradum; & conditionem propriarum personarum vivere valeant, approbando in hac parte Conclusionem firmatam in decisionibus præteritâ Instantiâ super negotio principali 11. Januarii 1712. S. *De Jurepatronatus, & Super Taxatione S. 1. & in altera 20. Junii sequentis, S. Non minus coram R. P. D. meo Scotto Alma* 23 *Urbis Governatore; eâ ratione, quòd unusquisque alendus est secundum Dignitatem suam, unde fit, Patrono Nobili pinguiora, & ampliora Alimenta, quàm ignobili præstanda esse ab Ecclesia, & in specie concludunt Surd. de Aliment. tit. 4. quæst. 18. num. 15. Barbos. de Jure Eccles. lib. 3. cap. 12. num. 218. in fine. Lagunez de Fructibus par. 1. cap. 32. S. 3. num. 86. Lambertin. de Jurepatr. lib. 3. quæst. 3. art. 3. num. 5. art. 6. num. 18. & artic. 11. num. 1.*

Nec obstare visum fuit, quod *Text. in cap. Nobis de Jurepatr.* hæc Alimenta Patronis decernat cum illo termino, *modeste,*

deſtè, quali ad puram vitæ neceſſitatem
 24 reſpexerit; etenim juxta communem ſen-
 tentiam omnium Canonistarum, hoc ver-
 bum *Modeste* excludit quidem Alimen-
 ta ſumptuoſa, & exceſſiva, non autem
 illa, quæ ſunt neceſſariò, & condecenter
 debita juxta ſtatum, & qualitatem per-
 ſonæ, cum Nobilis pro vivendo indigeat
 famulis, nec non cibis, & veſtibus pro-
 priæ conditioni convenientibus, & origi-
 naliter docuit *Gloſſ. in dicto cap. Nobis in*
Verbo Modeste, quam communiter ſecuti
 fuerunt omnes ſcribentes, & ſignanter
Abbas ibid. num. 6. Jo. Andr. num. 17.
Butr. num. 22. Card. Zabarell. in § Pro
fundatione num. 2. qui etiam aſſerunt eſſe
Patronis honorificè providendum, Barbuſ.
num. 11. Felin. in cap. Cum omnes num. 32.
de Conſtit. Lambertin. de Jurepatr. dicto
lib. 3. quaſt. 3. art. 2. num. 9. art. 6. n. 18.
& art. 11. num. 1. pleniffimè Lagun. de
Fruſt. par. 1. cap. 32. §. 3. num. 67. & 87.
Paulus de Cittadinis de Jurepatr. part. 6.
art. 4. num. 15. Verſ. Sic etiam puto. Rocc.
de Curt. eodem tractatu in verbo. Et utile
num. 4. Antonell. de Regim. Eccleſ. lib. 3.
cap. 6. num. 95. Gratian. diſcept. 552. nu-
mer. 12. Lotter. de Re benef. lib. 2. quaſt. 5.
numer. 32. 39. 4. & 99. Ventrigl. in prax.
par. 2. annot. 1. §. 4. num. 24. ubi teſtatur
de communi ſententia Doctorum, Surd.
de Alimentis tit. 1. quaſt. 54. num. 8. &
tit. 4. quaſt. 18. num. 15. & ſeqq. Bacra-
de Inop. Debitor, cap. 17. num. 70. & re-
ſolutum fuit in Regien. Alimentorum co-
ram Panis deciſ. 660. num. 11. & 12. ubi
 25 Rota ad hunc præciſum effectum conſide-
 rat; quòd Patroni tunc dicantur pauperes,
 quotieſcumque ex redditibus, & facultati-
 bus, quas habent, ſecundùm conditio-
 nem ſuam modeſtè, & condecenter vive-
 re non poſſunt, & in deciſ. 691. num. 3.
 & 5.

Hæc enim eſt differentia inter Alimen-
 ta, quæ petuntur per Patronum ab Ec-
 cleſia, ab illis, quæ petuntur per alios
 pauperes, quia etſi Eccleſia teneatur om-
 nibus pauperibus ſubvenire, attamen Pa-
 tronis tenetur providere abundantius,
 quàm aliis, & tantò magis Actoribus,
 qui quandoque fuerunt divites, & oriun-
 tur ex nobili Familia de Capovaſſo *Gloſſ.*
in Can. Quicumque 16. quaſt. 7. in verbo

Et inopiam, Abb. in dicto cap. Nobis num. 6.
 ubi aſſignat alteram differentiam, quòd
 Patronò debeantur Alimenta Jure Actio-
 nis, aliis verò pauperibus implorato no-
 bili Judicis officio, & concordant *Joan.*
de Anania num. 13. Io. Andr. num. 17.
Zabarell. ubi ſupra, ſub num. 2. verſ. Pa-
trono. Surd. de Aliment. tit. 1. quaſt. 54.
num. 8. Lambertin. lib. 1. part. 1. quaſt. 3.
art. 8. num. 9. Verſ. Sicut in ſimili, & lib. 3.
quaſt. 3. art. 2. num. 2. 3. & 6. & art. 3.
num. 5. Lagunez de Fruſt. par. 1. cap. 32.
§. 3. num. 67. & comprobatur Concluſio,
 26 quòd Alimenta ad puram neceſſitatem,
 tunc ſolùm præſtantur, quando decernun-
 tur miſerationis cauſà, uti eleemoſina, &
 non uti Alimenta, ſecùs ubi competunt
 Jure Actiois, aut Juris naturalis intui-
 tu, & in recompensationem Beneficii re-
 cepti, ut individuo, *Lagunez de Fruſt.*
dicto §. 3. num. 67. Surd. de Alim. tit. 4.
quaſt. 18. num. 76. Salgad. in Labir. par. 1.
cap. 24. num. 13. & 2.

Unus idcirco ex Dominis hæc rationum
 momenta ſeriò perpensens ſtetit in ſenſu
 pro confirmatione ſimpliciter Rotalis ſen-
 tentiæ; ſed tandem nec alienum ſe præ-
 buit convenire cum aliis Dominis in ali-
 quo augumento Summæ aſſignatæ Rectori,
 non quia ſibi blandiebatur modum in ſen-
 tentia præſcriptum impositurum eſſe opta-
 tum ſinem novis jurgis, atque partium
 litibus, quibus heu nimis! Alimenta
 dietim præſtabunt ad invicem collati Be-
 neficii memoria, ingratiſque animi vitium.
 Sed quia, nec Hercules omnia renaſcenti-
 a Hydriæ Capita unico ictu amputavit,
 nec datum eſt noſtræ Jurisprudentiæ om-
 nia contingibilia ex tempore prævidere,
 & providere. E' contra verò aliorum
 mentem Dominorum contorſerunt tot,
 tantæque difficultates, dubietateſque à
 præſcripto modo obortæ, nempe aſſignan-
 di ducatos 300. Rectori, & in capita di-
 ſtribuendi reliquos fruſtus Patronis cum
 Jure accreſcendi favore Rectoris in caſu
 obitus alicujus ex Alimentariis, quoniam
 dicta reſolutio non videbatur congruere
 qualitati, & naturæ Judiciis, in quo agi-
 tur de taxandis Alimentis à Patronis pe-
 titis, & ordine inverſo fuit taxata con-
 grua Rectoris in ducatis 300. cæterique
 fruſtus Beneficii fuerunt aſſignati Alimen-
 tariis,

rariis, quod tantummodo fieri solet in longè diverso casu, in quo Rector agat pro sua congrua contra Pensionarios.

Nec ulterior deficit amaritudo in scrutando prædictum modum non extinguere, sed novas gignere dissensiones, cum sub sine cujuslibet anni in casu diminutionis, vel augmenti redituum recentes suscitarentur controversiæ super certâ quantitate fructuum, qui deductâ congrua assignata Rectori pro Alimentariis superfuissent.

Prout pariter majores advertabant Domini progerminare posse altercationes in casu Juris accrescendi per obitum alicujus ex Alimentariis ob incertam portionem quolibet anno unicuique tangentem: præsertim quia adhuc non fuit in claris positum, quanti verè reddat Beneficium, nam pro parte Rectoris asserbatur illius fructus ascendere ad Ducatos 1300. & pro parte Patronorum augebantur reditus usque ad Ducatos 1900. & insuper sub involucro incertitudinis pariter velabantur reditus honorum Patrimonialium ipsorum Patronorum, dum ex testium depositionibus constabat eos deductis oneribus ascendere ad ducatos 138. Rector autem omnibus oneribus, & debitis deductis, promptum, & paratum se offerebat illi recipere ad locationem perpetuam, & tradere Cedula Bancariam pro annuis ducatis 380.

Non sanè minores scopulos Domini transfretarunt ad præscribendum numerum personarum alendarum: Quippe quia tametsi nulla fuisset inter partes discrepantia, omnes ascendere ad numerum viginti quatuor personarum, tamen inter istos numerabantur quatuor Famuli, duæ Fœminæ innuptæ, & infirmæ domi degentes, tres aliæ in educationem retentæ in Monasterio, quatuor Filii Josephi Infantes, & Pupilli, Dominicus, qui condecenter prætendebatur per Dominicum, ali in Congregatione Oratorii Neapolis, Isabella Mater, & Francisca Uxor Josephi, quibus non controvertentur Alimenta, sed credebatur idem Dominicus eorum Dotes esse conferendas: Tres Filii naturales, quorum unus asserbatur adscriptus Militiæ Principis exteri.

27 Quibus non obstantibus, convenerunt nihilominus Domini, posthabitis quatuor

famulis, dum quotiescumque assignantur Alimenta Dominis tamquam nobilibus, isti tenentur solvere salarium eorum Famulis, atque statuerunt numerum alendorum ad viginti personas, inter quas comprehenderunt naturales, vel quia si directè non valerent petere Alimenta, saltem faciunt numerum ad ea taxanda, ex speciali doctrina Lambert. de Jurepatr. lib. 3. quest. 3. art. 6. num. 14. vel quia possunt esse Patroni, stante quod agitur de Patronatu reservato pro illis de Familia, agnatione, & domo, inter quos comprehenduntur etiam Naturales R. P. D. meus Ansaldo in annot. ad decis. 100. num. 72. & 73. Rota in Mediolanen. Archiepiscopatibus 7. Januarii 1710. S. Non adversante cum seqq. coram Me.

Ex opposito contiderato, quod in Civitate Salerni ducati 40. sufficiant pro Patrimonio Sacro Clericorum, & vivente Patre, aded numerosa Familia congrua recepit Alimenta cum sola annua Pensione ducatorum 24. quam ille sibi reservaverat in Resignatione hujus Beneficii facta ad favorem Dominici; Domini modum explicando ita dixerunt: *Convenimus, quod dentur à Titulari Ducati 550. ex fructibus Beneficii, dummodò ex bonis Patrimonialibus habeant illi de Capovassis Ducat. 380. pro qua quantitate Titularis offerebat Cedula Bancariam: Et quatenus ad tantam quantitatem non ascendant, Domini sunt parati augere usque ad eandem quantitatem ex ceteris fructibus Beneficii; Quo verò ad casum obitus Patronorum Domini ad rescandas ultiores discussiones dixerunt, quod in casu cujuslibet morientis, accrescant Beneficiato annui Ducati quadraginta: Et è contra in casu Nativitatis aliorum Patronorum accrescant Patronis alii Ducati similes quadraginta subministrandi per Beneficiatum.*

Et itaque utraque &c.